

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 25 - 31 august 2019

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul

joi, 29 august 2019; ora 11.00 Sfânta Liturghie

RUGĂCIUNE

Doamne, privesc la făptura mea și mintea îmi spune cât de imperfectă este și ce departe se află de Tine. Duhurile cele rele, încearcă la fiecare pas să o cucerească. Harul Tău, de multe ori parcă îmi lipsește. Știu că el mă poate însufleți și mă poate întări, căci în el lucrează puterea Ta. Dar Dumnezeu meu, cât de ușor uit de Tine. Satana vrea să mă copleșească cu nălucirile și înșelăciunile care să mă lipsească de orice gest prin care să Te venerez pe Tine. În sufletul meu, prin spiritul acestei lumi în care trăiesc, el încearcă să-mi strecoare veninul său ca să-l paralizeze și să-l închidă pentru totdeauna în prinoarea vicleniei sale și a păcatului prin care să Te supăr și să mă despartă de Tine.

Dar Tu, Isuse Cristoase, Te-ai sacrificat pe Cruce și pentru binele meu, pentru mântuirea mea. Inima îmi spune că mă dorești acolo unde l-ai dus pe tâlharul de pe cruce, în Paradisul Ceresc. Sufletul meu este nerăbdător să se înalțe spre Tine.

Știu Doamne că această luptă cu diavolul, dușmanul mântuirii mele, nu este ușoară, dar nici imposibil de câștigat. Pentru aceea Te rog neîncetat fă să țin seama de valorile adevăratei lumi pe care vrei să o moștenesc. Dă-mi puterea necesară prin care să cultiv toate virtuțile, pe care le-ai așezat în mine și prin care să Te fac cunoscut lumii întregi, pentru ca acestea să fie scara și cheia care să mă ajute, să ajung la Tine, ca împreună cu toți îngerii și sfinții Tăi, să Te laud de-a pururi. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Anamaria Scurt** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Mutând munții!

Când discipolii l-au întrebat pe Isus de ce ei nu puteau să îl vindece pe băiatul epileptic. El a răspuns: “Datorită puținei voastre credințe. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință în voi cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință.”

Un elev la ora de religie a spus odată: “Biblia ne spune că putem muta munții cu credința. Atunci de ce nu mutăm munții cu credința? De ce ne folosim de buldozere?” Problema aici este sensul cuvântului “munte”. Evident că are o semnificație simbolică. Se referă la toate necazurile și dificultățile care ne blochează drumul ca un adevărat munte, făcându-ne imposibilă viața. Munții reali nu ne mai stau în cale. Am inventat mașini gigante de mutat pământul, care îi nivelează repede. Recent am aflat despre finalizarea unui tunel prin munții Alpi. Pământul munților nu mai poate sta în calea omului. Nici alt fel de munți nu ar trebui. Isus ne spune că credința adevărată, onestă, sinceră, generează o putere suficient de mare ca să mute munții.

Omul a fost creat de Dumnezeu să fie mai mare decât orice munte, chiar dacă înălțimea lui nu depășește decât rar doi metri. El are un cap pe umeri, un cap cu creier, și acesta îl pune deasupra oricăror altor creaturi ale Domnului. Dacă nu poate să urce muntele sau să îl străpungă cu un tunel sau să îl înconjoare, omul își construiește un avion. Astăzi nici un munte fizic nu poate să stea în calea omului. Și nici un fel de alt munte nu trebuie să stea în calea lui. Aceasta ne-o spune Domnul Isus Cristos în Evanghelia de astăzi. Nu există munte de dificultăți pe care un om care crede și se roagă să nu îl poată învinge.

Sf. Pavel, de exemplu, a avut un munte în viața sa. El ne spune despre acest munte în a doua scrisoare către Corinteni: “Și pentru ca să nu mă trufesc [...] datu-mi-s-a mie un ghimpe în trup [...]. Pentru aceasta de trei ori am rugat pe Domnul ca să-l îndepărteze de la mine” (2Corinteni 12,7-8). Domnul i-a dat lui Pavel puterea să depășească acest munte. Nu a fost învins de el. “Ghimpele în trup” a fost evident o boală fizică ce nu l-a pus pe Pavel în pat, ci l-a condus la o mai mare dependență de Cristos și la o putere mare.

Isus a avut un astfel de munte în viața sa. În capitolul 26 al Evangheliei după Matei citim despre momentul Ghetsimani. “Atunci le-a zis: Întristat este sufletul Meu până la moarte. Rămâneți aici și privegheați împreună cu Mine. Și mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, rugându-se și zicând: Părintele Meu, de este cu putință, treacă de la Mine paharul acesta!” Cât de dureros a fost acest munte al suferinței aflat în fața lui Isus! Și totuși, nu a fost înfrânt de el. L-a depășit. A schimbat crucea într-o extraordinară experiență a învierii Sale, precum și a celor care cred în El. (...)